

L'incontro tra Medea e Giasone

- 330 Forte deum variis per noctem territa monstris
 senserat ut pulsas tandem Medea tenebras
 rapta toris primi iubar ad placabile Phoebi
 ibat et horrendas lustrantia flumina noctes.
 Namque soporatos tacitis in sedibus artus
 dum premit alta quies nullaeque in pectore curae,
- 335 visa pavens castis Hecates excedere lucis;
 dumque pii petit ora patris, stetit arduus inter
 pontus et ingenti circum <est> stupefacta profundo,
 fratre tamen conante sequi. Mox stare paventes
 viderat intenta pueros nece seque trementem
- 340 spargere caede manus et lumina rumpere fletu.
 His turbata minis fluvios ripamque petebat
 Phasidis aequali Scythidum comitante caterva.
 Florea per verni qualis iuga duxit Hymetti
 aut Sicula sub rupe choros, hinc gressibus haerens
- 345 Pallados, hinc carae Proserpina iuncta Dianae,
 altior ac nulla comitum certante, priusquam
 palluit et viso pulsus decor omnis Averno,
 talis et in vittis geminae cum lumine taedae
 Colchis erat, nondum miseros exosa parentes.
- 350 Ut procul extremi gelidis a fluminis undis
 prima viros tacito vidit procedere passu,
 substitit ac maesto nutricem adfata timore est:
 “Quae manus haec, certo ceu me petat agmine, mater,
 advenit haut armis, haud umquam cognita cultu?”
- 355 Quaere fugam, precor, et tutos circumspice saltus”.
 Audit virginei custos grandaeva pudoris
 Henioche, cultus primi cui creditus aevi;
 tum trepidam dictis firmans hortatur alumnam.
 “Non tibi ab hoste minae nec vis” ait “ulla propinquat
- 360 nec metus; externo iam flammea murice cerno
 tegmina, iam vittas frondemque imbellis olivae.
 Graius adest, Graio sunt cuncta simillima Phrixo”.
 Sic ait. At Iuno, pulchrum longissima quando
 robur cura ducis magnique edere labores,
- 365 mole nova et roseae perfudit luce iuventae.
 Iam Talaum iamque Ampyciden astroque comantes
 Tyndaridas ipse egregio supereminet ore,
 non secus autumnno quam cum magis asperat ignes
 Sirius et saevo cum nox accenditur auro
- 370 luciferas crinita faces, hebet Arcas et ingens
 Iuppiter; ast illum tanto non gliscere caelo
 vellet ager, vellent calidis iam fontibus amnes.

Regina, attonito quamquam pav<or> ore silentem
exanimet, mirata tamen paulumque reductis
375 passibus in solo stupuit duce. Nec minus inter
ille tot ignoti socias gregis haeret in una
defixus sentitque ducem dominamque catervae.
“Si dea, si magni decus huc ades” inquit “Olympi,
has ego credo faces, haec virginis ora Dianae,
380 teque renodatam pharetris ac pace fruentem
ad sua Caucaseae producunt flumina nymphae.
Si domus in terris atque hinc tibi gentis origo,
felix prole parens olimque beatior ille
qui tulerit longis et te sibi iunxerit annis.
385 Sed fer opem, regina, viris: nos hospita pubes
advehimur, Graium proceres tua tecta petentes.
Duc, precor, ad vestri quicumque est ora tyranni
ac tu prima doce fandi tempusque modumque;
nam mihi sollicito deus ignaroque locorum
390 te dedit; in te nos atque omnia nostra repono”.